

Lovforslag nr. L 212. Fremsat den 18. februar 1988 af miljøministeren (Chr. Christensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning, lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet og lov om miljøbeskyttelse (VVM-vurdering af virkninger på miljøet)

§ 1

I lov om lands- og regionplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 21. december 1982, som ændret ved lov nr. 355 af 13. maj 1987 og lov nr. 393 af 10. juni 1987 foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Private virksomheder skal efter anmodning fra miljøministeren give de oplysninger og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, når de påtænker at etablere større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad.«

2. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) Beliggenhed og udformning af større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad.«

Nr. 6-12 bliver herefter nr. 7-13.

3. I § 8, stk. 1, indsættes efter første pkt.:

»Redegørelsen for den del af regionplanen, der indeholder retningslinier for de i § 7, stk. 1, nr. 6, nævnte anlæg, skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.«

4. I § 11 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Private virksomheder skal give amtsrådet de oplysninger og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for en vurdering af de miljømæssige konsekvenser, når de påtænker at etablere de i § 7, stk. 1, nr. 6, omhandlede anlæg.«

5. Efter § 18a indsættes:

»§ 18 b. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke større anlæg, der er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 6. Anlæg, der vedtages i enkeltheder ved særlig lov, er dog altid undtaget. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger, der er nødvendige for, at en miljømæssig vurdering kan foretages.«

§ 2

I lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet, jf. lovbekendtgørelse nr. 736 af 21. december 1982, som ændret ved lov nr. 355 af 13. maj 1987 og lov nr. 393 af 10. juni 1987 foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) beliggenhed og udformning af større enkeltanlæg, der må antages at påvirke miljøet i væsentlig grad.«

Nr. 7-11 bliver herefter nr. 8-12.

2. I § 2, stk. 5, indsættes efter første pkt.:

»Redegørelsen for den del af regionplanen, der indeholder retningslinier for de i § 2, stk. 1, nr. 7, nævnte enkeltanlæg, skal indeholde en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.«

3. Efter § 4, indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved etablering af de i § 2, stk. 1, nr. 7, nævnte anlæg skal private virksomheder give de oplysninger og foretage de undersøgelser, der er nødvendige for en vurdering af de miljømæssige konsekvenser.«

4. Efter § 18 a indsættes:

»§ 18 b. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke større anlæg der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 7. Anlæg, der vedtages i enkeltheder ved særlig lov, er dog altid undta-

get. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke mindsteoplysninger, der er nødvendige for, at en miljømæssig vurdering kan foretages.«

§ 3

I miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 8. marts 1985, som ændret ved lov nr. 329 af 4. juni 1986, lov nr. 925 af 19. december 1986, lov nr. 355 af 13. maj 1987 og lov nr. 392 af 10. juni 1987 foretages følgende ændring:

§ 63 a ophæves.

§ 4

Loven træder i kraft den 3. juli 1988.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette lovforslags formål er at supplere eksisterende lovhjemmel, således at EF's direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM) kan gennemføres i Danmark. Direktivet er optaget som bilag til forslaget.

Forud for EF-direktivets vedtagelse er der foregået drøftelser og overvejelser om de lovgivningsmæssige konsekvenser af direktivets gennemførelse i Danmark, herunder om gennemførelsen vil kræve ændring af miljø- og planlægningslovene. Desuden fik det af miljøministeren nedsatte arealudvalg bl.a. til opgave at overveje, om VVM-direktivet ville få afgørende indflydelse på udvalgets arbejde. Det ville det efter udvalgets opfattelse ikke.

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg behandlede i februar 1985 direktivforslaget. Miljøministeriet fremførte i denne forbindelse, at der ville være behov for ændring af plan- og miljølovgivningen, således at der blev tilvejebragt hjemmel vedrørende oplysningspligt for bygherrerne og bestemmelser vedrørende orientering af berørte medlemsstater.

VVM-direktivet gør ingen undtagelse for projekter på søterritoriet. Lovforslaget omfatter ikke disse projekter, der dækkes af Trafikministeriets og Energiministeriets lovgivning.

Baggrunden for direktivet er EFs målsætning om, at den bedste miljøpolitik består i at undgå dannelse af forurening og gener fra starten, frem for senere at modvirke deres virkninger, og at virkningerne på miljøet skal tages i betragtning så tidligt som muligt i alle tekniske planlægnings- og beslutningsprocesser.

Direktivet pålægger medlemslandene at sikre, at der forud for etablering af visse nærmere beskrevne anlæg foretages en vurdering af anlæggets miljømæssige konsekvenser for omgivelserne, ligesom der skal træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den, der søger et sådant anlæg etableret, giver de oplysninger, der er nødvendige for, at en vurdering kan foretages. Direktivet forudsætter tillige, at offentlig-

heden orienteres om de foretagne vurderinger og får lejlighed til at udtale sig, før beslutning om etablering træffes.

Direktivet vedrører »offentlige og private projekter, der er af en sådan beskaffenhed, at de må forventes at påvirke miljøet væsentligt.« Der skelnes mellem projekter, hvor VVM er obligatorisk, og hvor VVM er »frivillig«.

De projekter, der er omtalt i direktivets obligatoriske del, er allerede i dag omfattet af godkendelseskrav efter den danske miljø- og planlægningslovgivning, herunder først og fremmest miljøbeskyttelsesloven, lands- og regionplanlovene og naturfredningsloven. Atomanlægsprojekter er omfattet af atomanlægsloven.

VVM er obligatorisk (art. 4, stk. 1) for følgende hovedgrupper af projekter (bilag I):

- råolieraffinaderier,
- store kraftværker (konventionelle og atomare),
- anlæg til deponering og bortskaffelse af radioaktivt affald,
- store jern- og stålværker,
- anlæg, hvor der anvendes asbest,
- store kemiske anlæg,
- omfattende trafikkanlæg,
- søhandelshavne, og
- anlæg til destruktion af kemisk affald.

Direktivet vedrører ikke projekter, der tager sigte på det nationale forsvar. Projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig lov er heller ikke omfattet (art. 1, stk. 4 og 5), idet det er antaget, at de i direktivet krævede vurderinger vil blive foretaget i forbindelse med lovgivningsproceduren.

Medlemsstaterne kan endvidere undtagelsesvis fritage andre projekter fra VVM-vurdering. I så fald skal der gives en nærmere begrundelse til offentligheden og til Kommissionen (art. 2, stk. 3).

Direktivets »frivillige« del (art. 4, stk. 2) omfatter middelstore projekter m.v., der skal underkastes VVM-procedure i det omfang, miljøpåvirkningerne skønnes at være betydelige. Det enkelte land opstiller

selv kriterier og grænseværdier som grundlag for dette skøn.

For visse projekter inden for følgende hovedgrupper er VVM frivillig (bilag II):

- landbrug,
- udvindingsindustri-bearbejdning af metaller,
- glasindustri,
- kemisk industri,
- levnedsmiddelindustri,
- tekstil-, læder-, træ- og papirindustri,
- gummiindustri,
- infrastrukturprojekter,
- andre projekter (herunder feriebyer og -hoteller), og
- ændring af obligatoriske projekter (under visse forudsætninger).

Direktivet indeholder en række bestemmelser om proceduren i forbindelse med projektdokumentation. Det hedder således, at proceduren skal være »passende« (art. 2, stk. 2). Deri ligger visse muligheder for at graduere undersøgelsesens omfang under hensyntagen til karakteren af de konkrete projekter.

VVM kan indgå i medlemsstaternes gældende procedurer for projektdokumentation (art. 2, stk. 2). De faste holdepunkter er:

- a. Medlemsstaterne fastlægger hvilke myndigheder, der har til opgave at administrere direktivets regler (art. 1, stk. 3) (kompetent myndighed).
- b. den kompetente myndighed fastlægger hvilke oplysninger, der skal afgives af bygherren i forbindelse med godkendelsesproceduren og tidspunktet herfor (art. 5, stk. 1).
- c. Bygherren er forpligtet til at afgive de oplysninger, som det med rimelighed kan forventes på baggrund af bl.a. den nuværende viden (art. 5, stk. 1). Direktivet opstiller nogle minimumskrav til oplysningernes omfang (art. 5, stk. 2) (se endvidere Råds- og Kommissionserklæringen til art. 5, stk. 1) og pålægger myndighederne en pligt til at stille oplysninger til rådighed for bygherren (art. 5, stk. 3).
- d. Alle implicerede myndigheder skal have mulighed for at udtale sig (art. 6, stk. 1).
- e. Offentlighedsbestemmelserne består i (art. 6, stk. 2):
 - at ansøgning samt indsamlede oplysninger gøres offentligt tilgængelige,
 - at de berørte dele af offentligheden får lejlighed til at udtale sig, inden projekter påbegyndes.
- f. Eventuelt berørte medlemsstater orienteres med henblik på nødvendige høringer.

g. Indholdet af truffne beslutninger og det relevante beslutningsmateriale stilles til rådighed for den berørte offentlighed.

Det foreslås på den baggrund, at miljøministeren bliver den kompetente myndighed, der skal drage omsorg for direktivets overholdelse på land. Miljøbeskyttelseslovens § 63 a indeholder i dag en del af den nødvendige hjemmel til gennemførelse af reglerne, men giver ikke hjemmel til at opfylde direktivets krav om vurderinger af et anlægs landskabelige, økologiske og visuelle konsekvenser. *Det foreslås* derfor, at ophæve bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven, og at lands- og regionlovene ændres, således at den fornødne hjemmel samles i disse love.

Det foreslås, at VVM-proceduren for anlæg på land knyttes til regionplanlægningen, således at den fornødne tilladelse opnås ved godkendelse af regionplanretningslinier, der omfatter det pågældende anlæg. Regionplanmyndigheden bliver herved den kompetente myndighed, der fastsætter hvilke undersøgelser og oplysninger, der er nødvendige for, at en miljømæssig vurdering kan foretages, og som foretager disse vurderinger.

Det bliver regionplanernes opgave at danne en overordnet ramme for den øvrige myndighedsbehandling af de pågældende anlæg, såvel efter planlovene som efter øvrig lovgivning, herunder de nødvendige tilladelser efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5. I overensstemmelse med hidtidige regler forudsættes det, at regionplangodkendelse og dermed VVM-tilladelse foreligger forud for andre afgørelser.

Ved at knytte VVM-proceduren til regionplanlægningen, vil direktivets krav om offentlighed blive opfyldt, idet de eksisterende regler i lands- og regionplanlovene giver såvel andre myndigheder som borgere lejlighed til at udtale sig, inden der vedtages regionplanretningslinier.

Såfremt der i forbindelse med et anlæg, der kræver VVM-procedure, bliver tale om at udstede et konkret landsplandirektiv efter lands- og regionplanlovens § 4, stk. 2, vil offentlighedens inddragelse ske efter de for denne bestemmelse forudsatte procedurer.

Landsplandirektiver af denne karakter giver mulighed for at fritage regionplanmyndigheden for at udarbejde regionplantillæg inden der disponeres efter direktivet.

Sådanne landsplandirektiver bliver typisk – selv om de er hastende – forhandlet med såvel amtsråd som kommunalbestyrelse.

Parallelt med høringen vil der indgå en inddragelse af offentligheden.

Det må antages, at regionplanmyndighederne er i besiddelse af mange af de nødvendige oplysninger, idet de i forbindelse med regionplanlægningen i almindelighed indhenter oplysninger til brug for en afvejning af de forskellige sektorinteresser.

De eksisterende regler om oplysningspligt i lands- og regionplanlovene vedrører imidlertid kun offentlige myndigheder m.v., jf. §§ 3 og 11 i lands- og regionplanloven og § 4, stk. 2, i hovedstadsregionplanloven.

Det foreslås derfor, at private virksomheder pålægges en oplysningspligt.

Det foreslås, at miljøministeren får bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, der fastsætter de nærmere regler for proceduren og afgrænsningen af hvilke anlæg, der er omfattet af ordningen, og hvilke mindsteoplysninger, der er nødvendige for, at VVM-vurderingen kan foretages. Denne fastsættelse af mindsteoplysninger hindrer imidlertid ikke, at regionplanmyndighederne vil være forpligtet til at indhente yderligere oplysninger, hvis det skønnes nødvendigt for, at vurderingerne kan foretages.

Af bekendtgørelsen skal det fremgå, at amtsrådet/Hovedstadsrådet skal underrette miljøministeren, hvis andre stater berøres af projektet. Miljøministeren vil i så fald foranledige, at der i forbindelse med offentliggørelsen af regionplanforslaget gives en orientering til staterne.

Lovforslaget er udformet således, at det kan omfatte andre anlæg end de, der opregnes i direktivet. Dvs. såvel obligatoriske, frivillige som helt nye former for anlæg. Samtidig betyder det, at en direktivændring ikke kræver lovændring, men kun ny bekendtgørelse.

I første omgang er det alene tanken at udstede bekendtgørelse vedrørende de obligatoriske anlæg. Dog påregnes det, at ændringer af de eksisterende obligatoriske anlæg af et sådant omfang, at de må sidestilles med etablering af et nyt anlæg, også vil blive omfattet af bekendtgørelsen. Hovedparten af de frivillige anlæg vil være underkastet planlovgivningens almindelige procedurer, og der skønnes ikke i dag at være behov for oplysninger udover, hvad der fremkommer i den sammenhæng. Skulle der vise sig behov for skærpede oplysningsregler for frivillige anlæg, vil bekendtgørelse herom blive udsendt.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Med lovforslaget tilsigtes VVM-direktivet gennemført via regionplanlægningen. Når VVM-proceduren indgår i regionplanlægningen, vil det i praksis betyde, at regionplanmyndighederne, når en bygher-

re ønsker et anlæg som nævnt i bekendtgørelsen etableret, skal tage sagen op som regionplanlægning.

I regionplanen vil der i forvejen være optaget retningslinier om beliggenheden af virksomheder m.v., hvortil der af hensyn til forebyggelse af forurening stilles særlige beliggenhedskrav. Disse retningslinier tager også sigte på en række af de større enkeltanlæg, der skal omfattes af VVM-proceduren. Den konkrete regionplanlægning, som skal finde sted for et sådant enkeltanlæg vil således kunne ske med baggrund i disse retningslinier.

Regionplanmyndigheden skal indhente de oplysninger og foretage de vurderinger, der er nødvendige. Ministeren kan som baggrund herfor med hjemmel i § 9 i lands- og regionplanloven have fastsat regler for i hvilket omfang alternative placeringer skal indgå i vurderingerne. Når en vurdering er foretaget, skal denne udtrykkes i forslag til regionplanretningslinier. Regionplanretningslinierne skal ledsages af en redegørelse for de undersøgelser og vurderinger, der er foretaget.

Under udarbejdelsen af forslag til regionplanretningslinier vil der blive forhandlet med involverede kommuner, statslige myndigheder etc.

Når regionplanmyndigheden har vedtaget forslag til retningslinier, offentliggøres disse sammen med redegørelsen. De tilgrundliggende oplysninger og undersøgelser skal være offentligt tilgængelige.

Når offentlighedsperioden er afsluttet, indsendes forslaget til miljøministerens godkendelse. Ministerens godkendelse vil samtidig være en VVM-tilladelse.

De anlæg, der er omfattet af VVM-direktivet, ville allerede efter gældende regler skulle underkastes en planlægningsbehandling. Behandling i henhold til VVM-direktivet afviger således kun med hensyn til undersøgelsespligtens omfang væsentligt fra de i dag gældende regler. Dog vil de væsentligste af oplysningerne allerede i dag skulle foreligge ved den efterfølgende myndighedsbehandling.

VVM-proceduren indebærer i disse tilfælde kun, at tidspunktet for oplysningernes tilvejebringelse rykkes frem til regionplanfasen. Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser vil derfor formodentlig være begrænsede.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser Til § 1

Til nr. 1

Miljøministeren får herved mulighed for til brug for planlægningen at indhente oplysning-

ger også fra private virksomheder. Bestemmelsen svarer til tilføjelsen i § 11, hvor amtsrådene får en lignende mulighed.

I den foreslåede § 18 b gives ministeren bemyndigelse til at bestemme hvilke anlæg, der er omfattet m.v.

Begrebet anlæg skal her og i det følgende opfattes i vid forstand, således at det dækker alle de former for projekter, VVM-direktivet omfatter.

Til nr. 2

Med bestemmelsen sikres det, at alle kategorier af anlæg på land, der omfattes af VVM-proceduren indgår i regionplanlægningen. Det skønnes, at et nyt nr. er nødvendigt for at understrege de specielle forhold, der gør sig gældende ved planlægning af anlæggene for eksempel med hensyn til anlæggenes landskabelige, økologiske og visuelle konsekvenser.

Til nr. 3

Med bestemmelsen udvides kravene til redegørelsen, idet det forudsættes, at VVM-vurderingen af de nævnte anlæg omtales i redegørelsen på en sådan måde, at offentligheden får kendskab til undersøgelser m.v., der er foretaget forud for anlæggets lokalisering.

Til nr. 4.

Ved bestemmelsen får amtsrådet mulighed for at indhente det nødvendige materiale, som de private virksomheder er forpligtet til at give, jf. § 18b.

Til nr. 5.

Formålet med bemyndigelsen er at give ministeren den fornødne hjemmel til at sikre, at han til hver en tid kan opfylde direktivets krav om, at nærmere angivne anlægskategorier skal underkastes VVM-procedure, og at visse minimumsoplysninger skal foreligge. De i bekendtgørelsen listede virksomheder vil, hvis det i en konkret sag er nødvendigt for at foretage den

miljømæssige vurdering, være forpligtet til at afgive yderligere oplysninger. Ministeren kan også bestemme hvilke konkrete anlæg, der kan fritages for VVM-proceduren. Ministeren kan endelig bestemme, at et anlæg, der ikke er omfattet af bekendtgørelsen, skal underkastes proceduren.

Bekendtgørelsen vil blive forhandlet med berørte ministerier og organisationer.

Anlæg, der vedtages i enkeltheder ved lov, er direkte undtaget. Når det i det konkrete tilfælde besluttes, at anlægget skal fremmes gennem en fastlæggelse i enkeltheder i særlig lov, fastslås det i den foreslåede § 18 b, at anlægget ikke skal omfattes af den i lovforslaget angivne procedure. Baggrunden er, at det i direktivet er antaget, at de krævede vurderinger vil blive foretaget i forbindelse med lovgivningsproceduren.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 1, nr. 2.

Til nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 1, nr. 4.

Til nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse svarer til forslaget i § 1, nr. 5.

Til § 3

Bestemmelsen ophæves, idet formålet er opfyldt med de foreslåede ændringer i lands- og regionplanlovene.

Til § 4

Det foreslås, at lovændringerne træder i kraft på den dato, hvor direktivet skal være efterkommet, dvs. den 3. juli 1988, tre år efter at direktivet er meddelt medlemsstaterne.

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juni 1985

Bilag

om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

(85/337/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Det understreges i handlingsprogrammerne af 1973 (4) og 1977 (5) for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet samt i handlingsprogrammet af 1983 (6), hvis generelle retningslinjer er blevet godkendt af Rådet for De europæiske Fællesskaber og repræsentanterne for medlemsstaterne, at den bedste miljøpolitik består i at undgå dannelsen af forurening eller gener fra starten, frem for senere at forsøge at modvirke deres virkninger; der peges på, at virkningerne på miljøet skal tages i betragtning på et så tidligt stadium som muligt i alle tekniske planlægnings- og beslutningsprocesser; der skal med henblik herpå iværksættes procedure til vurdering af sådanne virkninger;

afvigelser i gældende lovgivning i de forskellige medlemsstater vedrørende vurdering af offentlige og private projekters indvirkning på miljøet kan skabe ulige konkurrencevilkår og således direkte påvirke det fælles markeds funktion; der bør derfor ske en tilnærmelse af lovgivningerne, som fastat i artikel 100 i traktaten;

det forekommer nødvendigt at virkeliggøre en af Fællesskabets målsætninger inden for miljøbeskyttelse og livskvalitet;

da traktaten ikke indeholder den fornødne særlige hjemmel hertil, bør traktatens artikel 235 anvendes;

der bør vedtages generelle principper for vurdering af indvirkningerne på miljøet med henblik på at udbygge og samordne procedurerne for tilladelse til offentlige og private projekter, som kan forventes at få stor indvirkning på miljøet;

tilladelse til offentlige og private projekter, som kan forventes at få betydelige indvirkninger på miljøet, bør først gives efter forudgående vurdering af de betydelige virkninger, disse projekter kan forventes at få på miljøet; denne vurdering bør foretages på grundlag af relevante oplysninger fra bygherren og eventuelt også fra de myndigheder og den offentlighed, der vil kunne berøres af projektet;

principperne for vurdering af indvirkningerne på miljøet bør harmoniseres navnlig med hensyn til, hvilke projekter der bør underkastes vurdering, bygherrens hovedforpligtelser samt indholdet af vurderingen;

projekter inden for visse kategorier har betydelige indvirkninger på miljøet, og sådanne projekter bør principielt underkastes en systematisk vurdering;

projekter inden for andre kategorier har ikke nødvendigvis i alle tilfælde betydelige indvirkninger på miljøet, og sådanne projekter bør underkastes en vurdering, når medlemsstaterne finder, at deres karakteristika gør det nødvendigt.

for de projekter, der underkastes en vurdering, bør der gives visse mindsteoplysninger vedrørende projektet og dets indvirkninger;

et projekts indvirkninger på miljøet bør vurderes under hensyn til ønsket om at beskytte menneskets sundhed, at bidrage til højere livskvalitet ved forbedring af miljøet, at sørge for de forskellige arters fortsatte beståen og at bevare økosystemets reproduktions- evne, som er selve grundlaget for livets fornyelse;

(1) EFT nr. C 169 af 9. 7. 1980, s. 14.

(2) EFT nr. C 66 af 13. 3. 1982, s. 89.

(3) EFT nr. C 185 af 27. 7. 1981, s. 8.

(4) EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

(5) EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

(6) EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

Bilag til f. t. l. vedr. lands- og regionplanlægning m.m.

der er ikke grund til at anvende dette direktiv på projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov, idet de mål, der forfølges ved dette direktiv, herunder at stille oplysninger til rådighed, nås gennem lovgivningsprocessen;

det kan i undtagelsestilfælde være hensigtsmæssigt at fritage et konkret projekt for de vurderingsprocedurer, der er fastsat i dette direktiv på betingelse af, at Kommissionen underrettes på passende måde —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører vurderingen af indvirkningen på miljøet af offentlige og private projekter, der er af en sådan beskaffenhed, at de vil kunne påvirke miljøet væsentligt.

2. I dette direktiv forstås ved:

Projekt:

- gennemførelse af anlægsarbejder eller andre installationer eller arbejder,
- andre indgreb i det naturlige miljø eller i landskaber, herunder sådanne, der tager sigte på udnyttelse af ressourcer i undergrunden,

Bygherre:

Enten den person, der ansøger om godkendelse af et privat projekt, eller den offentlige myndighed, som tager initiativ til et projekt.

Tilladelse:

Afgørelse fra den eller de kompetente myndighed(er), som giver bygherren ret til at gennemføre projektet.

3. Den eller de kompetente myndighed(er) er den(dem), som medlemsstaterne udpeger til at udføre de opgaver, der følger af dette direktiv.

4. Dette direktiv vedrører ikke projekter, der tager sigte på det nationale forsvar.

5. Dette direktiv finder ikke anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov, idet de mål, der forfølges ved dette direktiv, herunder at stille oplysninger til rådighed, nås gennem lovgivningsprocessen.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering, kan få

væsentlig indvirkning på miljøet, undergives en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse.

Disse projekter er defineret i artikel 4.

2. Vurderingen af indvirkningen på miljøet kan indgå i medlemsstaternes gældende procedurer for projektdokumentation eller, i mangel heraf, i andre procedurer eller i de procedurer, der skal udarbejdes for at opfylde dette direktivs målsætninger.

3. Medlemsstaterne kan i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt helt eller delvist fra de i dette direktiv fastsatte bestemmelser.

Medlemsstaterne skal i så fald

- a) undersøge, om der kan foretages en anden form for vurdering, og om der er grund til at stille de gennem en sådan vurdering indhentede oplysninger til rådighed for offentligheden;
- b) stille oplysninger vedrørende en sådan undtagelse og grundene til, at den er blevet indrømmet, til rådighed for de berørte dele af offentligheden;
- c) forud for tilladelsen underrette Kommissionen om begrundelsen for den indrømmede undtagelse samt give den de oplysninger, som de måtte stille til rådighed for deres egne statsborgere.

Kommissionen fremsender straks de modtagne dokumenter til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen underretter hvert år Rådet om anvendelsen af dette stykke.

Artikel 3

Vurderingen af indvirkningen på miljøet skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4 til 11, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere de direkte og indirekte virkninger af et projekt på følgende faktorer:

- mennesker, fauna og flora,
- jordbund, vand, luft, klima og landskab,
- sammenspillet mellem faktorerne i første og andet led;
- materielle goder og kulturarv.

Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 2, stk. 3, skal projekter, der henhører under de i bilag I anførte grupper, vurderes i henhold til artikel 5 til 10.

2. Projekter, der henhører under de i bilag II anførte grupper, vurderes i henhold til artikel 5 til 10, når medlemsstaterne finder, at det er påkrævet på grund af projekternes karakter.

Med henblik herpå kan medlemsstaterne navnlig udpege visse typer projekter, der skal vurderes, eller fastsætte kriterier og/eller grænseværdier for at afgøre, hvilke af projekterne henhørende under de i bilag II anførte kategorier, der skal vurderes i henhold til artikel 5 til 10.

Artikel 5

1. For så vidt angår projekter, hvis indvirkning på miljøet i henhold til artikel 4 skal vurderes i overensstemmelse med artikel 5 til 10, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bygherren på passende vis giver de i bilag III omhandlede oplysninger, når

- a) medlemsstaterne er af den opfattelse, at oplysningerne er relevante på et givet stadium i godkendelsesproceduren og for så vidt angår de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en projekttype og for det miljø, som måtte blive berørt, og
- b) medlemsstaterne finder, at det i betragtning af bl.a. den nuværende viden og de kendte vurderingsmetoder med rimelighed kan forlænges, at bygherren indsamler oplysninger.

2. De oplysninger, som bygherren skal give i henhold til stk. 1, skal mindst omfatte

- en beskrivelse af projektet med oplysninger om placering, art og dimensioner;
- en beskrivelse af påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere betydelige skadelige virkninger;
- de data, der er nødvendige for at konstatere og vurdere de væsentlige virkninger, projektet vil kunne få for miljøet;
- et ikke-teknisk resumé af de i første til tredje led omhandlede oplysninger.

3. Når medlemsstaterne finder det nødvendigt, sørger de for, at myndigheder, som er i besiddelse af relevante oplysninger, stiller disse til rådighed for bygherren.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de myndigheder, som på grund af deres særlige ansvar på miljøområdet kan blive berørt af projektet, får mulighed for at afgive udtalelse om ansøgningen om tilladelse. Medlemsstaterne udpeger i dette øjemed de myndigheder, der skal høres, generelt eller i hvert enkelt tilfælde, når ansøgningerne om godkendelse indgives. Disse myndigheder underrettes om de i henhold til artikel 5 indhentede oplysninger. De nærmere regler for denne høring fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sørger for,

- at enhver anmodning om tilladelse såvel som de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, stilles til rådighed for offentligheden;
- at de berørte dele af offentligheden får lejlighed til at udtale sig, inden projektet påbegyndes.

3. De nærmere enkeltheder ved denne underretning og denne høring fastlægges af medlemsstaterne, som afhængigt af de pågældende projekters eller steders særlige karakter navnlig kan:

- afgøre, hvilke dele af offentligheden der er tale om;
- fastsætte, hvor oplysningerne kan indhentes;
- fastlægge nærmere, hvorledes offentligheden kan underrettes f.eks. gennem bekendtgørelse ved opslag inden for en vis radius eller i lokale dagblade, tilrettelæggelse af udstillinger med planer, tegninger, oversigter, grafiske fremstillinger og modeller;
- afgøre, hvorledes offentligheden skal høres, f.eks. ved skriftlig forelæggelse, rundspørge;
- fastsætte passende tidsrum for de forskellige etaper i proceduren for at sikre, at afgørelserne træffes inden for rimelige frister.

Artikel 7

Såfremt en medlemsstat konstaterer, at et projekt vil kunne få betydelig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der vil kunne berøres i betydelig grad, anmoder derom, fremsender den medlemsstat, på hvis område det er foreslået at udføre projektet, de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, til den anden medlemsstat, samtidig med at den gør dem tilgængelige for sine egne statsborgere. Disse oplysninger ligger til grund for enhver nødvendig høring inden for rammerne af de to medlemsstaters bilaterale forbindelser på grundlag af gensidighed og ligestilling.

Artikel 8

De i henhold til artikel 5, 6 og 7 indhentede oplysninger skal tages i betragtning i forbindelse med godkendelsesproceduren.

Artikel 9

Når der er truffet beslutning, stiller den (de) kompetente myndighed(er) følgende til rådighed for de berørte dele af offentligheden:

- indholdet af beslutningen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til beslutningen;
- de begrundelser og betragtninger, der ligger til grund for beslutningen, når dette er fastsat i medlemsstaternes lovgivning.

Medlemsstaterne fastlægger retningslinjerne for denne underretning.

Såfremt en anden medlemsstat er blevet underrettet i henhold til artikel 7, underrettes den ligeledes om den pågældende beslutning.

Artikel 10

Dette direktiv berører ikke de kompetente myndigheders pligt til at overholde de begrænsninger, som i de enkelte staters retsforskrifter og administrative bestemmelser samt gældende sædvane eller praksis er indført af hensyn til industrielle hemmeligheder og forretningshemmeligheder samt af hensyn til almenvellet.

Hvor artikel 7 finder anvendelse, er tilsendelse af oplysninger til eller modtagelse af oplysninger fra en anden medlemsstat underlagt de begrænsninger, der gælder i den medlemsstat, hvor projektet foreslås gennemført.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler oplysninger om erfaringerne med hensyn til anvendelsen af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne meddeler navnlig Kommissionen de kriterier og/eller grænseværdier, der i givet fald vedtages med henblik på udvælgelse af de pågældende projekter i henhold til artikel 4, stk. 2, eller de typer projekter, der efter artikel 4, stk. 2, skal vurderes i henhold til artikel 5 til 10.

3. Fem år efter dette direktivs meddelelse tilsender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beret-

ning om direktivets gennemførelse og virkning. Beretningen skal udarbejdes på grundlag af ovennævnte udveksling af oplysninger.

4. På grundlag af denne udveksling af oplysninger forelægger Kommissionen om fornødent Rådet supplerende forslag med henblik på en tilstrækkelig samordnet gennemførelse af dette direktiv.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden tre år fra dets meddelelse (!).

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes adgang til at fastsætte strengere regler for så vidt angår anvendelsesområdet og proceduren for vurdering af indvirkningerne på miljøet.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 1985.

På Rådets vegne

A. BIONDI

Formand

(!) Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 3. juli 1985.

BILAG I

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 1

1. Råolieraffinaderier undtagen virksomheder, der udelukkende fremstiller smøremidler på grundlag af råolie) samt anlæg til forgasning og fortætning af mindst 500 tons kul eller bituminøs skifer om dagen
2. Konventionelle kraftværker og andre fyringsanlæg med en termisk ydelse på mindst 300 MW samt kernekraftværker og andre kernereaktorer (bortset fra forskningsanlæg til fremstilling og forarbejdning af spaltelige og fertile stoffer, hvis maksimumskapacitet ikke overstiger 1 kW vedvarende termisk ydelse)
3. Anlæg, der udelukkende er bestemt til varig deponering eller endelig bortskaffelse af radioaktivt affald
4. Integrerede jern- og stålværker til fremstilling af råjern og råstål
5. Anlæg til udvinding af asbest såvel som til behandling og forarbejdning af asbest og af produkter, der indeholder asbest: for så vidt angår produkter i asbestcement, med en årlig produktion på over 20 000 tons færdige produkter; for så vidt angår friktionspakninger, med en årlig produktion på 50 tons færdige produkter, samt for så vidt angår anden anvendelse af asbest, med et årligt forbrug heraf på over 200 tons
6. Integrerede kemiske anlæg
7. Anlæg af motorveje, motortrafikveje⁽¹⁾, nyanlæg til jernbanefjerntrafik samt lufthavne⁽²⁾ med en start- og landingsbane på 2 100 m og derover
8. Søhandelshavne samt vandveje og havne til indre sejlads, der kan besejles og anløbes af skibe på over 1 350 tons
9. Anlæg til bortskaffelse af giftigt og farligt affald ved forbrænding, kemisk behandling eller deponering i jorden

(1) I dette direktiv forstås ved »motortrafikveje« veje, der svarer til definitionerne i »ECE-aftalen om internationale hovedtrafikåre« af 15. november 1975.

(2) I dette direktiv forstås ved »lufthavne« sådanne lufthavne, som svarer til definitionerne i Chicago-overenskomsten af 1944 om oprettelse af Organisationen for international civil Luftfart (bilag 14).

BILAG II

PROJEKTER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 2

1. Landbrug

- a) Projekter vedrørende sammenlægninger
- b) Projekter vedrørende inddragning af uopdyrket land eller delvise naturområder til intensiv landbrugsvirksomhed
- c) Vandforvaltningsprojekter inden for landbruget
- d) Nyplantning af skov, hvis sådan indebærer risiko for negative økologiske forandringer, samt rydning med henblik på omlægning til anden arealudnyttelse
- e) Bedrifter indrettet til fjerkræhold
- f) Bedrifter indrettet til svinehold
- g) Laksedambrug
- h) Landindvinding fra havet.

2. Udvindingsindustrier

- a) Tørvegravning
- b) Dybdeboringer bortset fra boringer til undersøgelse af jordbundens fasthed, navnlig
 - geotermiske boringer
 - boringer til nukleart affald
 - vandforsyningsboringer
- c) Udvinning af andre mineraler end metal- og energiholdige mineraler, som f.eks. marmor, sand, grus; skifer, salt, fosfater og kali
- d) Udvinning af sten- og brunkul i underjordiske brud
- e) Udvinning af sten- og brunkul i dagbrud
- f) Udvinning af råolie
- g) Udvinning af naturgas
- h) Udvinning af malme
- i) Udvinning af bituminøs skifer
- j) Udvinning af andre mineraler end metal- og energiholdige mineraler i dagbrud
- k) Overfladeanlæg til udvinning af stenkul, råolie, naturgas og malme samt bituminøs skifer
- l) Koksværker (tørdestillation af kul)
- m) Anlæg til cementfremstilling

3. Energiindustrien

- a) Industrianlæg til fremstilling af elektrisk energi, damp og varmt vand (for så vidt de ikke er omfattet af bilag I)
- b) Industrianlæg til transport af gas, damp og varmt vand; transport af elektrisk energi gennem luftledninger
- c) Oplagring af naturgas over jorden
- d) Oplagring af brændselgas i underjordiske beholdere
- e) Oplagring af fossilt brændsel over jorden
- f) Industriel brikettering af sten- og brunkul
- g) Anlæg til fremstilling eller berigning af nukleart brændsel
- h) Anlæg til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel
- i) Anlæg til indsamling og behandling af radioaktivt affald (for så vidt de ikke er omfattet af bilag I)
- j) Anlæg til fremstilling af hydroelektrisk energi

4. Bearbejdning af metaller

- a) Jern- og stålværker, herunder støberier, smedeværksteder, trådtrækkerværksteder og valseværker (for så vidt de ikke er omfattet af bilag I)
- b) Produktionsanlæg, herunder anlæg til smeltning, friskning, trådtrækning og valsning af ikke-jernholdige metaller undtagen ædelmetaller
- c) Stansning og tilklipning af svært støbegods
- d) Overfladehærdning og -behandling af metaller
- e) Kedelsmedjer samt fremstilling af beholdere og andre stålpladearbejder
- f) Fremstilling og samling af biler samt fremstilling af motorer til sådanne
- g) Skibsværfter
- h) Anlæg til fremstilling og reparation af luftfartøjer
- i) Fremstilling af jernbanemateriel
- j) Eksplosionsformgivning (dybtrykning)
- k) Anlæg til kalcinering og udfrtning af malm

5. Glasfremstilling

6. Kermisk industri

- a) Behandling af mellemprodukter og fremstilling af kemiske produkter (bortset fra dem, der er omfattet af bilag I).
- b) Fremstilling af pesticider og farmaceutiske produkter, af maling og lak, af elastomerer og peroxider
- c) Anlæg til oplagring af olie samt petrokemiske og kemiske produkter.

7. Levnedsmiddelindustrien

- a) Industri til bearbejdning af vegetabiliske og animalske fedtstoffer
- b) Fabrikker til konservering af animalske og vegetabiliske produkter
- c) Fremstilling af mejeriprodukter
- d) Brygning og maltning
- e) Sukkervareindustrier
- f) Slagterier
- g) Fremstilling af stivelse og stivelsesprodukter
- h) Fiskemels- og fiskeoliefabrikker
- i) Sukkerfabrikker.

8. Tekstil-, læder, træ- og papirindustri

- a) Fabrikker til vask, affedtning og blegning af uld
- b) Fremstilling af plader af fibre, pulp og krydsfinér
- c) Fremstilling af papirmasse, papir og pap
- d) Fiberfarverier
- e) Anlæg til fremstilling og bearbejdning af cellulose
- f) Garverier.

9. Gummiindustri

Fremstilling og behandling af produkter på grundlag af elastomerer.

10. Infrastrukturprojekter

- a) Anlægsarbejder i industrizoner
- b) Anlægsarbejder i byzoner
- c) Bjerg- og svævebaner
- d) Anlæg af veje, havne, herunder fiskerihavne, og flyvepladser (projekter, som ikke er omfattet af bilag I)
- e) Anlæg til regulering af vandløb
- f) Dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller varig oplagring af vand
- g) Sporvogne, høj- og undergrundsbaner, svævebaner eller lignende baner af særlig bygningstype, der udelukkende eller overvejende tjener til personbefordring
- h) Anlæg af olie- og gasledninger
- i) Anlæg af vandledninger over større afstande
- j) Lystbådehavne

11. Andre projekter

- a) Feriebyer, hotelkomplekser
- b) Permanente baner til væddeløb samt til prøvekørsel af biler og motorcykler
- c) Anlæg til bortskaffelse af industri- og husholdningsaffald (for så vidt de ikke er omfattet af bilag I)
- d) Rensningsanlæg
- e) Områder til oplagring af slam fra rensningsanlæg
- f) Skrotoplagering
- g) Prøveanlæg for motorer, turbiner eller reaktorer
- h) Fremstilling af kemofibre
- i) Fremstilling eller emballering af eller ladning med krudt eller sprængstoffer
- j) Tilhugningsværksteder

12. Ændring af projekter i bilag I samt projekter i bilag I, som udelukkende eller hovedsagelig tjener til udvikling og afprøvning af nye metoder eller produkter, og som ikke anvendes mere end ét år.

BILAG III

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL 5, STK. 1

1. Beskrivelse af projektet, herunder navnlig
 - en beskrivelse af hele projektets fysiske karakteristika samt arealanvendelsesbehovet under bygnings- og driftsfaserne;
 - en beskrivelse af de væsentligste karakteristika for produktionsprocesserne, f.eks. type og mængde af de anvendte materialer;
 - et skøn efter type og mængde, over forventede reststoffer og emissioner (vand, luft- og jordbundsforurening, støj, vibrationer, lys, varme, stråling, osv.) i forbindelse med driften af det foreslåede projekt.
2. Om fornøden en oversigt over de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, og oplysninger om de vigtigste grunde til valget under hensyn til virkningerne på miljøet.
3. En beskrivelse af det miljø, som i væsentlig grad kan blive berørt af det foreslåede projekt, herunder navnlig befolkning, fauna, flora, jord, vand, luft, klimatiske forhold, materielle goder, herunder den arkitektoniske og arkæologiske kulturarv, landskab og den indbyrdes sammenhæng mellem ovennævnte faktorer.
4. En beskrivelse ⁽¹⁾ af, hvilke betydelige virkninger på miljøet det foreslåede projekt vil kunne få :
som følge af
 - tilstedeværelsen af projektet som helhed ;
 - anvendelsen af naturlige ressourcer ;
 - emissionen af forurenende stoffer, opståelsen af gener og bortskaffelsen af affald ;samt bygherrens angivelse af, hvilke metoder der er anvendt til forudberegningen af virkningerne på miljøet.
5. En beskrivelse af de foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere betydelige skadelige virkninger på miljøet.
6. Et ikke-teknisk resumé af de på grundlag af ovennævnte punkter fremsendte oplysninger.
7. En oversigt over eventuelle vanskeligheder (tekniske mangler eller manglende viden), som bygherren er kommet ud for i forbindelse med indsamlingen af de fornødne oplysninger.

⁽¹⁾ Denne beskrivelse, bør anføre projektets direkte virkninger og i givet fald dets indirekte, sekundære, kumulative, kort- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger.